

Kopie
 Afgeleverd aan: mr. CORNU Emmanuel
 art. 792 Ger. W.
 Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Uitgifte

Repertoriumnummer 2021/ 1680
Datum van uitspraak 30 maart 2021
Rolnummer 2015/AR/1943

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

N° 1349

Gemeenschapsmodel
 Inbreukvordering
 Reconventionele vordering tot
 nietigverklaring
 Oneerlijke marktpraktijken
 Onrechtmatige afwerving cliënteel
 Slechtmaking

Hof van beroep Brussel

Grosfillex SAS
 Tegen
 Dumaplast NV

Arrest

8ste kamer,
 burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00002045661-0001-0027-01-01-1

797 + 005
 160 DIN 100 160
 1 Copie dienst inf. Cijfers

De vennootschap naar Frans recht **GROSFILLEX SAS**, met maatschappelijke zetel te Frankrijk, 01100 Arbent, rue du Lac 20 (F-01107 Oyonnax Cedex, postbus 2) en ingeschreven in het handelsregister te Bourg en Bresse onder het nummer 759.201.106,

appellante,

vertegenwoordigd door mr Erik Degryse en mr Emmanuel Cornu, advocaten te 1050 BRUSSEL, Louizalaan 250 bus 10,

tegen

De **NV DUMAPLAST**, met maatschappelijke zetel te 9991 Maldegem, Vliegplein 41 en met KBO-nummer 0434.648.387,

geïntimeerde,

vertegenwoordigd door mr Paul Maeyaert, advocaat te 1020 BRUSSEL, Esplanade 1 bus 5.

Het hoger beroep is gericht tegen een vonnis dat op 4 augustus 2015 werd uitgesproken door de voorzitter van de Nederlandstalige rechtbank van koophandel te Brussel, zetelend zoals in kort geding.

Er wordt geen akte van betekening van dit vonnis voorgelegd.

Het verzoekschrift tot hoger beroep werd tijdig neergelegd ter griffie van het hof op 6 oktober 2015. Het is regelmatig naar de vorm.

I. Feiten

1. Grosfillex SAS is een vennootschap met hoofdzetel in Frankrijk, die internationaal actief is. Zij vervaardigt en verkoopt allerlei producten voor huis en tuin, zoals bouwmaterialen, decoratieartikelen en meubels.

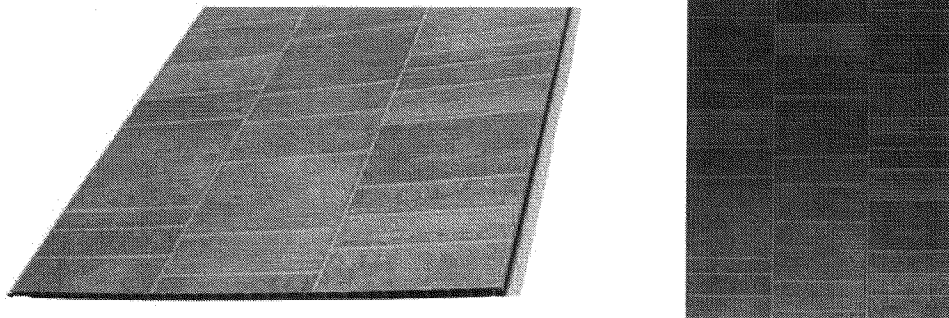
Zij is titularis van een ingeschreven Gemeenschapsmodel onder nummer 001336820-0010 (hierna ook: het Gemeenschapsmodel). Dit Gemeenschapsmodel werd gedeponereerd en geregistreerd op 25 juli 2012.

PAGE 01-00002045661-0002-0027-01-01-4

Het betreft een model ingeschreven in de Locarno klasse 25: "constructions et éléments de construction" (vertaald: "bouwwerken en bouwelementen"), in subklasse 01: "matériaux de construction" (vertaald: "bouwmaterialen"). In de modelinschrijving wordt de volgende opgave gegeven: "panneaux de revêtement [construction]" (vertaald: "paneelsystemen [bouw]").

De modelinschrijving bevat de volgende grafische voorstelling:

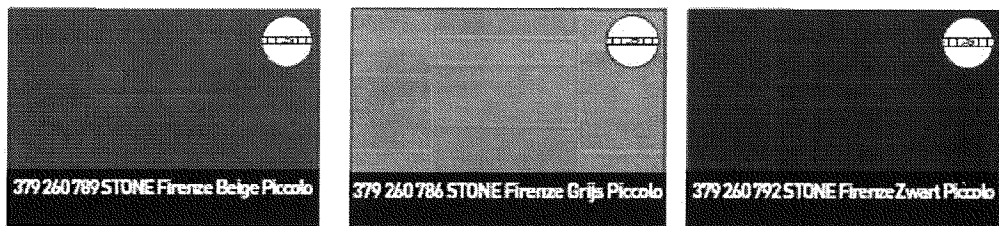
Grosfillex omschrijft het model op de volgende wijze. Het model wordt gevormd door een welbepaalde tekening met een basisstructuur die een rechthoek verticaal indeelt in drie delen van gelijke breedte, waarbij elk van deze drie delen kleinere rechthoekjes van gelijke breedte en wisselende hoogte vertoont. Deze rechthoekjes hebben welbepaalde schakeringen of tinten die het geheel een moiré-effect (gevlamd effect) geven, zonder veel contrasten tussen de rechthoekjes, maar met een schaduw effect dat visueel de indruk van een (vals) reliëf creëert.

Grosfillex past dit model toe op panelen in pvc die als decoratieve bekleding voor muren en plafonds kunnen worden gebruikt, onder meer in douches en badkamers. Grosfillex voert aan dat deze panelen zeer licht en makkelijk hanteerbaar zijn en kunnen worden geplaatst door een doe-het-zelver. Zij worden verkocht in doe-het-zelf-zaken, zoals Brico.

2. Dumaplast NV is een Belgische producent van duurzame bekleding voor wanden, plafonds en vloeren in en rondom het huis, meestal vervaardigd uit kunststof. Haar producten worden zowel binnen als buiten Europa verdeeld.

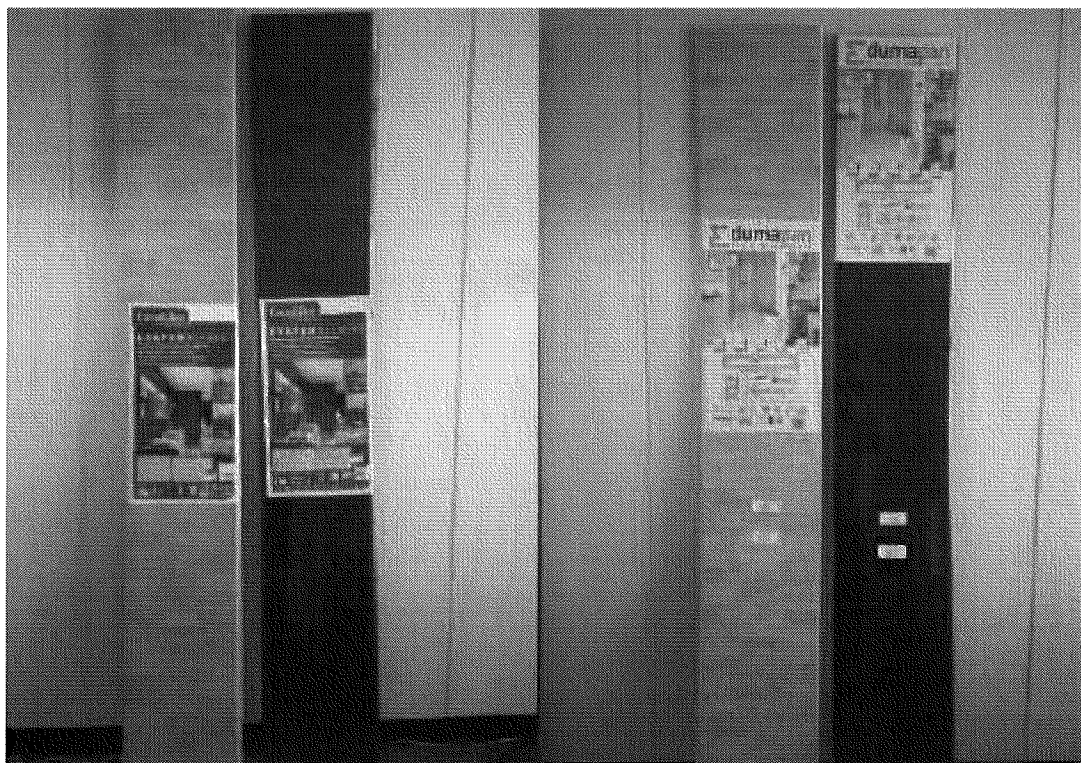
Dumaplast brengt onder meer decoratieve wandpanelen in pvc op de markt onder de referentie DUMAPAN 379260789 Stone Firenze Beige Piccolo, DUMAPAN 379260786 Stone Firenze Grijs Piccolo en DUMAPAN 379260792 Stone Firenze Zwart Piccolo. Deze wandpanelen worden als volgt afgebeeld in de catalogus van Dumaplast, die ook online beschikbaar is:

De panelen worden onder meer aangeboden in de winkels van Hubo. Op 31 oktober 2014 kocht gerechtsdeurwaarder Vermeulen op verzoek van Grosfillex twee panelen van het type DUMAPAN Stone Firenze Piccolo aan in de Hubo winkel te Grimbergen.

3. De kwestieuze panelen (enerzijds de Exapan panelen van Grosfillex en anderzijds de Dumapan panelen van Dumaplast) zien er uit als volgt:

II. Procedure voor de stakingsrechter

4. Grosfillex betoogt dat Dumaplast met de litigieuze Dumapan panelen inbreuk pleegt op haar Gemeenschapsmodel.

Bovendien is Grosfillex van oordeel dat Dumaplast zich schuldig maakt aan oneerlijke marktpraktijken door op parasitaire en verwarringstichtende wijze producten aan te bieden die zij ongetwijfeld, doch zonder enige noodzaak, identiek heeft gekopieerd of laten kopiëren van die van Grosfillex en die zij, als rechtstreekse concurrent van Grosfillex, op nagenoeg dezelfde wijze aanbiedt. Volgens Grosfillex maakt dit een inbreuk uit op de artikelen VI.92, VI.93, VI.94, VI.97, VI.98.1° en VI.104 WER.

5. Op 19 december 2014 is Grosfillex overgegaan tot dagvaarding van Dumaplast voor de stakingsrechter.

6. Grosfillex vorderde vast te stellen dat Dumaplast zich schuldig maakte aan een inbreuk op haar Gemeenschapsmodel en zich schuldig maakte aan oneerlijke marktpraktijken (zie randnummer 4).

Zij vorderde de staking te bevelen van elk gebruik in de Europese Unie van het model nr. 001336820-0010 of van elk model dat geen andere algemene indruk wekt, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000 euro per eenmalige daad van gebruik, met name per eenmalig gebruik – ook in de reclame – en per dag dat dit gebruik voortduurt, vanaf acht dagen na de betekening van het tussen te komen vonnis.

Zij vorderde de publicatie van het tussen te komen vonnis te bevelen in de HUBO reclamefolder alsook in twee Nederlandstalige dagbladen en van een Franse vertaling van het vonnis in twee Franstalige kranten, kosten terugvorderbaar van Dumaplast op vertoning van een pro forma factuur.

Zij vorderde Dumaplast te veroordelen in de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding.

7. Dumaplast stelde een aantal tegenvorderingen in.

In hoofdorde vorderde zij op tegenvordering het Gemeenschapsmodel van Grosfillex nietig te verklaren wegens gebrek aan eigen karakter en bijgevolg de hoofdvordering van Grosfillex af te wijzen als onontvankelijk, minstens ongegrond.

PAGE 01-00002045661-0005-0027-01-01-4

Dumaplast vorderde bovendien dat de stakingsrechter zou zeggen voor recht dat Grosfillex zich schuldig maakte aan (poging tot) onrechtmatige afwerving van cliënteel, een daad van slechtmaking of minstens een met de eerlijke marktpraktijken strijdige daad in de zin van artikel VI.104 WER en VI.105, 2° en 3° WER door (i) afnemers van Dumaplast commercieel te benaderen terwijl deze geen afnemers zijn van Grosfillex en (ii) melding te maken van of op enigerlei wijze te verwijzen naar de tussen partijen in Europa lopende procedures, ongeacht de uitkomst daarvan.

Zij vorderde Grosfillex met onmiddellijke ingang te bevelen deze inbreuken te staken en gestaakt te houden, onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 euro per enkele overtreding en met een maximumbedrag van 200.000 euro, binnen de 5 werkdagen na betekening van het tussen te komen vonnis.

In ondergeschikte orde vroeg Dumaplast de hoofdvorderingen van Grosfillex minstens af te wijzen als ongegrond.

In de mate dat de vorderingen van Grosfillex volgens de bepalingen van het WER gegrond zouden zijn, stelde Dumaplast een derde tegenvordering in en vorderde zij voor recht te zeggen dat Grosfillex zich eveneens schuldig maakte aan inbreuken op de artikelen VI.92, VI.93, VI.94, VI.97, VI.98, 1° en VI.104 WER, met name door het in België op de markt brengen van en reclame maken voor de dennenhouten panelen gekend als “Easytop Den”, en bijgevolg de staking daarvan te bevelen in België onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per enkele inbreuk met een maximumbedrag van 100.000 euro, binnen de 30 dagen na betekening van het tussen te komen vonnis.

Zij vorderde in elk geval:

- het stakingsbevel, voor zover niet gegrond op de Verordening nr. 6/2002 van de raad van 12 december 2001 betreffende Gemeenschapsmodellen, te beperken tot België en de gewraakte producten met precisie te identificeren;
- de dwangsommen te verminderen tot een bedrag van 100 euro per eenmalige inbreuk, zonder beperking in de tijd, en een plafond van 50.000 euro op te leggen boven hetwelk geen dwangsommen konden verbeuren;
- een uitlooptermijn van 30 dagen toe te kennen;
- de vordering tot publicatie af te wijzen, minstens een borgsom van 250.000 euro te bepalen indien de publicatiemaatregel in beroep zou worden herroepen;

- Grosfillex te veroordelen in de kosten van het geding, in hoofde van Dumaplast begroot op 4.000 euro.

8. Grosfillex besloot tot de ongegrondverklaring van de tegenvordering tot nietigverklaring van het Gemeenschapsmodel en van de tegenvordering wegens onrechtmatige mededinging.

Wat de tegenvordering wegens onrechtmatige afwerving van cliënteel/slechtmaking in hoofde van Grosfillex betreft, vorderde zij dat de stakingsrechter zich onbevoegd zou verklaren, minstens deze tegenvordering zou afwijzen als ongegrond.

9. In het bestreden vonnis wordt als volgt geoordeeld:

“De stakingsrechter verklaart de vordering van (Grosfillex) ontvankelijk maar niet gegrond.

De stakingsrechter verklaart de tegenvordering van (Dumaplast) ontvankelijk en gegrond in volgende mate:

De stakingsrechter verklaart het Gemeenschapsmodel ingeschreven op 25 juli 2012 onder nummer 001336820-0010 nietig.

De stakingsrechter verklaart het vonnis uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande elk rechtsmiddel en zonder borgtocht.

De stakingsrechter veroordeelt eisende partij tot de kosten van het geding in hoofde van verwerende partij begroot op 4.000 euro”.

III. Voorwerp van het hoger beroep

10. De vordering van Grosfillex in hoger beroep luidt als volgt:

“Het bestreden vonnis te horen vernietigen, behalve in zoverre de oorspronkelijke hoofdvordering van appellante ontvankelijk werd verklaard;

Vervolgens dient het hof van beroep opnieuw recht te doen op de hoofdvordering van appellante en zodoende in hoofdzaak:

- *Vast te stellen dat het gebruik door Dumaplast van panelen waarin het gemeenschapsmodel nr. 001336820-0010 is verwerkt of waarop dit is toegepast, zoals met name de panelen gekend in de catalogus van Dumaplast onder de referentie Firenze Beige Piccolo, Firenze Grijs Piccolo en Firenze*

Zwart Piccolo, inbreuk maakt op de uitsluitende rechten van Grosfillex op dit gemeenschapsmodel nr. 001336820-0010;

- *Vast te stellen dat het kopiëren zonder noodzaak en het gebruiken in marktomstandigheden die verwarring wekken door Dumaplast van deze waren, zoals met name de panelen gekend in de catalogus van Dumaplast onder de referentie Firenze Beige Piccolo, Firenze Grijs Piccolo en Firenze Zwart Piccolo, een oneerlijke handelspraktijk uitmaakt en een overtreding van de artikelen VI.92, VI.93, VI.94, VI.97, VI.98.1° en VI.104 van het Wetboek Economisch Recht (boek Markpraktijken en Consumentenbescherming);*
- *Dumaplast de staking te horen bevelen van elk gebruik in de Europese Unie van het model nr. 001336820-0010 of van elk model dat geen andere algemene indruk wekt, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000 EUR per eenmalige daad van gebruik, met name per eenmalig gebruik – ook in de reclame – en per dag dat dit gebruik voortduurt, vanaf acht dagen na de betekening van het tussen te komen arrest;*
- *De publicatie van het tussen te komen arrest te bevelen in de HUBO reclamefolder alsook in twee Nederlandstalige dagbladen en van een Franse vertaling van het arrest in twee Franstalige kranten, kosten terugvorderbaar van Dumaplast op vertoning van een pro forma factuur.*
- *De oorspronkelijke tegenvordering van Dumaplast tot nietigverklaring van het ter bescherming ingeroepen gemeenschapsmodel ongegrond te verklaren en af te wijzen;*
- *Dumaplast te veroordelen tot de kosten van beide aanleggen in het geding, daarin begrepen de rechtsplegingsvergoedingen”.*

11. Dumaplast vordert als volgt in hoger beroep:

"In hoofdorde:

- *het hoofdberoep van Grosfillex als ongegrond af te wijzen en dienvolgens het bestreden vonnis integraal te bevestigen wat de oorspronkelijke hoofdvorderingen betreft.*

- *op incidenteel beroep:*

- o voor recht te zeggen dat Grosfillex zich schuldig maakt aan (poging tot) onrechtmatige afwijking van cliënteel, een daad van slechtmaking of minstens een met de eerlijke marktpraktijken strijdige daad in de zin van artikel VI.104 WER en VI.105, 2° en 3° WER door (i) afnemers van Dumaplast commercieel te benaderen terwijl deze geen afnemers zijn van Grosfillex én (ii) melding te*

maken van of op enigerlei wijze te verwijzen naar de tussen partijen in Europa lopende procedures, ongeacht de uitkomst daarvan.

o dienvolgens, Grosfillex met onmiddellijke ingang te bevelen deze inbreuken te staken en gestaakt te houden, onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 euro per enkele overtreding en met een maximumbedrag van 200.000 euro, binnen de 5 werkdagen na betekening van het tussen te komen vonnis.

In ondergeschikte orde:

- Alvorens verder recht te doen, de volgende prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie:

“Hoe dient, in het kader van de bepaling van het eigen karakter van een Gemeenschapsmodel in de zin van de artikelen 5, 6 en 36 en considerans 14 van Verordening (EG) nr. 6/2002 van de Raad van 12 december 2001 betreffende Gemeenschapsmodellen, de aard van het voortbrengsel waarop het oudere model wordt toegepast of waarin het is verwerkt en in het bijzonder van de bedrijfstak waarmee het verbonden is te worden geïnterpreteerd om uit te maken of de geïnformeerde gebruiker dan wel de ingewijden in de betrokken sector het oudere model kennen of daarvan redelijkerwijze kennis konden hebben?”

In het bijzonder, dient de nationale rechter voor die beoordeling rekening te houden met alle factoren die de verhouding tussen die betrokken modellen kenmerken, zoals de aard van de modellen, de bestemming en gebruik ervan, het concurrerend dan wel complementair karakter van de modellen en de distributie en verkoopkanalen?”

- de hoofdvorderingen van Grosfillex minstens af te wijzen als ongegrond;

- in de mate dat de vorderingen van Grosfillex volgens de bepalingen van het WER gegrond zouden zijn, voor recht te zeggen dat Grosfillex zich eveneens schuldig maakt aan inbreuken op de artikelen VI.92, VI.93, VI.94, VI.97, VI.98, 1° en VI.104 WER, met name door het in België op de markt brengen van en reclame maken voor de dennenhouten panelen gekend als “Easytop Den”, en bijgevolg de staking daarvan te bevelen in België onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per enkele inbreuk met een maximumbedrag van 200.000 euro, binnen de 30 dagen na betekening van het tussen te komen arrest;

In elk geval:

- het stakingsbevel, voor zover niet gegrond op de GMV, te beperken tot België en de gewraakte producten met precisie te identificeren;

- *de dwangsommen te herleiden tot een bedrag van 100 EUR per eenmalige inbreuk, zonder beperking in de tijd, en een plafond van 50.000 euro op te leggen boven hetwelk geen dwangsommen kunnen verbeuren;*
- *een uitlooptermijn van 30 dagen toe te kennen;*
- *de vordering tot publicatie af te wijzen;*
- *Grosfillex te veroordelen tot de kosten van het geding, in hoofde van Dumaplast begroot op 4.000 euro voor de procedure in eerste aanleg en 4.000 euro in graad van beroep."*

IV. Internationale bevoegdheid

12. De Belgische rechter dient zijn internationale bevoegdheid ambtshalve te onderzoeken.

Krachtens artikel 81, a) van Verordening nr. 6/2002 van de raad van 12 december 2001 betreffende Gemeenschapsmodellen (hierna GMV) hebben de rechtbanken voor het Gemeenschapsmodel uitsluitende bevoegdheid ter zake van alle rechtsvorderingen betreffende inbreuk en - indien naar nationaal recht toegestaan - dreigende inbreuk op Gemeenschapsmodellen.

Overeenkomstig artikel 82, 1 GMV worden de procedures aanhangig gemaakt bij de rechterlijke instanties van de lidstaat waar de gedaagde zijn woonplaats heeft.

Dumaplast is een Belgische vennootschap met maatschappelijke zetel in België.

De rechtbanken van koophandel te Brussel, thans ondernemingsrechtbanken van Brussel, en het hof van beroep te Brussel zijn de in België aangeduide 'rechtbanken voor het Gemeenschapsmodel' (artikel 80, 1 GMV).

De eerste rechter was in eerste aanleg bevoegd, en het hof is in hoger beroep dan ook bevoegd om kennis te nemen van de vordering van Grosfillex gesteund op een beweerde inbreuk op het Gemeenschapsmodel waarvan zij titularis is.

V. Tegenvordering van Dumaplast tot nietigverklaring van het Gemeenschapsmodel

13. Grosfillex roept in hoofdorde in dat Dumaplast met de gelaakte panelen inbreuk pleegt op haar ingeschreven Gemeenschapsmodel 001336820-0010.

Overeenkomstig artikel 19, lid 1 GMV, verleent een ingeschreven Gemeenschapsmodel aan de houder ervan het uitsluitende recht om het te gebruiken en om derden aan wie hij daartoe geen toestemming heeft gegeven, te beletten het te gebruiken. Onder dit gebruik wordt met name verstaan het vervaardigen, aanbieden, in de handel brengen, invoeren, uitvoeren of gebruiken van een voortbrengsel waarin het model is verwerkt of waarop het is toegepast, alsmede het voor deze doeleinden in voorraad hebben van dat voortbrengsel.

Volgens het Hof van Justitie verleent een ingeschreven Gemeenschapsmodel het uitsluitende recht aan de houder ervan om voor alle types van voortbrengselen en niet alleen voor het voortbrengsel dat in de inschrijvingsaanvraag is opgegeven, het betrokken model te gebruiken (arrest van 21 september 2017, Easy Sanitary Solutions en EUIPO t/ Group Nivelles, C-361/15P en C-405/15P, ECLI:EU:C:2017:720, punten 93 en 95).

Wat de draagwijdte van de bescherming betreft, bepaalt artikel 10, lid 1 GMV dat de door een Gemeenschapsmodel verleende bescherming elk model omvat dat bij de geïnformeerde gebruiker geen andere algemene indruk wekt. Artikel 10, lid 2 GMV bepaalt dat bij het beoordelen van de draagwijdte van de bescherming rekening gehouden wordt met de mate van vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van het model.

14. Krachtens artikel 85, lid 1 GMV moet de rechtbank bij een inbreukprocedure uitgaan van de rechtsgeldigheid van het ingeschreven Gemeenschapsmodel. De rechtsgeldigheid kan enkel worden aangevochten bij wege van een reconventionele vordering tot nietigverklaring.

Dumaplast stelt een tegenvordering in tot nietigverklaring van het Gemeenschapsmodel van Grosfillex op grond van artikel 25 lid 1, b) GMV, meer bepaald wegens gebrek aan eigen karakter.

Deze tegenvordering tot nietigverklaring dient eerst te worden behandeld.

15. Krachtens artikel 4, lid 1 GMV wordt een model als Gemeenschapsmodel beschermd voor zover het nieuw is en een eigen karakter heeft.

Artikel 6, lid 1, b) GMV bepaalt dat bij een ingeschreven Gemeenschapsmodel het model wordt geacht een eigen karakter te hebben, indien de algemene indruk die het bij de geïnformeerde gebruiker wekt, verschilt van de algemene indruk die bij die gebruiker wordt gewekt door modellen die voor het publiek beschikbaar zijn gesteld vóór de datum van indiening van de aanvraag om inschrijving.

Artikel 6, lid 2 GMV bepaalt dat bij de beoordeling van het eigen karakter rekening wordt gehouden met de mate van vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van het model.

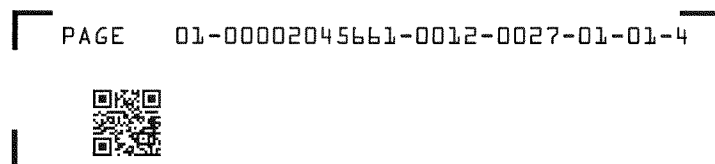

Considerans 14 van de GMV bepaalt dat het criterium voor de beoordeling van het eigen karakter van een model het duidelijke verschil moet zijn tussen de algemene indruk die wordt gewekt bij een geïnformeerde gebruiker die het model bekijkt, en die welke bij hem wordt gewekt door het vormgevingserfgoed, met inachtneming van de aard van het voortbrengsel waarop het model wordt toegepast of waarin het is verwerkt en in het bijzonder van de bedrijfstak waarmee het verbonden is en de mate van vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van het model.

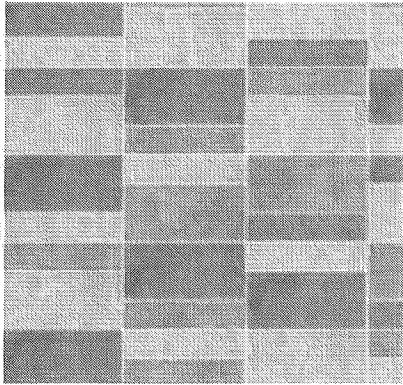
Artikel 7, lid 1 GMV bepaalt inzake openbaarmaking dat voor de toepassing van de artikelen 5 en 6 een model wordt geacht voor het publiek beschikbaar te zijn gesteld, indien dit gepubliceerd is na de inschrijving of op andere wijze, of tentoongesteld, in de handel gebracht of anderszins openbaar gemaakt is vóór de in artikel 5, onder a) en artikel 6, lid 1, onder a), genoemde datum of de in artikel 5, onder b) en artikel 6, lid 1, onder b), genoemde datum, tenzij die feiten bij een normale gang van zaken redelijkerwijs niet ter kennis konden zijn gekomen van ingewijden in de betrokken sector die in de Gemeenschap werkzaam zijn.

16. Om het gebrek aan eigen karakter van het Gemeenschapsmodel van Grosfillex aan te tonen, roept Dumaplast anterioriteiten in die dateren respectievelijk uit 2005 en 2011. Dumaplast beschouwt de anterioriteit uit 2011 als de meest relevante. Meer bepaald gaat het om een tegelpatroon 206 V Terra Tones – Mosa Tiles van de Nederlandse onderneming Mosa BV, opgenomen in een catalogus uit 2011 (Stuk III.1 van Dumaplast). Het model wordt toegepast op keramische tegels.

Het model figureert als volgt in de catalogus:

nes

206V

---

17. Grosfillex betwist niet dat het gaat om een compacte anterioriteit in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie (onder meer: arrest van 19 juni 2014, Karen Millen Fashions, C-345/13, ECLI:EU:C:2014:2013).

18. Anderzijds betwist Grosfillex dat dit oudere model in aanmerking kan worden genomen om te oordelen of het al dan niet eenzelfde algemene indruk wekt bij de geïnformeerde gebruiker als haar ingeroepen Gemeenschapsmodel, omdat de geïnformeerde gebruiker dit oudere model niet kent.

Het aangevoerde oudere model Terra Tones van Mosa heeft betrekking op keramische tegels van telkens drie verschillende kleurgroepen die in meerdere formaten beschikbaar zijn. Deze tegels kunnen onderling worden gecombineerd maar moeten kennelijk worden geplaatst door een aannemer. Niets wijst erop dat de geïnformeerde gebruiker van de PVC paneelsystemen zoals die van Grosfillex, meestal een doe-het-zelver, de keramische tegels Terra Tones van Mosa kent. De respectieve producten worden niet op dezelfde manier geplaatst en zijn ook niet voor hetzelfde publiek bestemd. Daar waar PVC paneelsystemen (het daadwerkelijk verhandelde voortbrengsel waarop het model betrekking heeft) makkelijk door de gemiddelde doe-het-zelver kunnen worden geplaatst en ook voor hem bestemd zijn, veronderstelt het plaatsen van tegels aanzienlijk meer vakkennis. Het plaatsen en zeker de samenstelling van een structuur met tegels van diverse groottes en tinten zal gebeuren door en met het advies van professionele ambachtslui die de techniek van het

betegelen beheersen. Dit hoeft niet voor het plaatsen van PVC panelen die eenvoudig op de muurwand worden geplakt. Deze producten verschillen onderling van aard en situeren zich in een verschillende bedrijfstak.

19. Dumaplast is het terecht oneens met deze redenering.

In het arrest *Group Nivelles* oordeelde het Hof van Justitie als volgt:

"124. In dit verband zij eraan herinnerd dat artikel 6 van verordening nr. 6/2002 bepaalt dat een model wordt geacht een eigen karakter te hebben indien de algemene indruk die het bij de geïnformeerde gebruiker wekt, verschilt van de algemene indruk die bij die gebruiker wordt gewekt door modellen die voor het publiek beschikbaar zijn gesteld. Het Hof heeft reeds geoordeeld dat het begrip „geïnformeerde gebruiker”, dat in die verordening niet is gedefinieerd, aldus kan worden opgevat dat het betrekking heeft op een gebruiker die niet slechts gemiddeld, maar in hoge mate aandachtig is, hetzij door zijn persoonlijke ervaring, hetzij door zijn uitgebreide kennis van de betrokken sector (zie in die zin arrest van 20 oktober 2011, *PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic*, C-281/10 P, EU:C:2011:679, punt 53).

125. Het is juist dat het bijvoeglijke naamwoord „geïnformeerde” volgens de rechtspraak van het Hof suggereert dat de gebruiker, zonder een ontwerper of een technisch deskundige te zijn, verschillende in de betrokken sector bestaande modellen kent, een zekere kennis bezit met betrekking tot de elementen die deze modellen over het algemeen bevatten, en door zijn belangstelling voor de betrokken voortbrengselen blijkt geeft van een vrij hoog aandachtsniveau bij het gebruik ervan (arrest van 20 oktober 2011, *PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic*, C-281/10 P, EU:C:2011:679, punt 59).

126. Het begrip „geïnformeerde gebruiker” kan evenwel niet aldus worden uitgelegd dat enkel indien deze gebruiker het oudere model kent, dit model in de weg kan staan aan de erkenning van het eigen karakter van het latere model. Die uitlegging druist immers in tegen artikel 7 van verordening nr. 6/2002.

127. Dienaangaande moet erop worden gewezen dat uit de bewoordingen van de artikelen 5 en 6 van verordening nr. 6/2002 volgt dat een model slechts met een ander dient te worden vergeleken, teneinde de nieuwigheid dan wel het eigen karakter van het eerste na te gaan, indien het tweede beschikbaar is gesteld voor het publiek.

128. Wanneer een model wordt geacht beschikbaar te zijn gesteld voor het publiek in de zin van artikel 7, lid 1, van verordening nr. 6/2002, geldt deze beschikbaarstelling voor zowel het onderzoek van de nieuwigheid, in de zin van artikel 5 van deze verordening, van het model waarmee het openbaar gemaakte model wordt vergeleken, als voor het eigen karakter van dat eerste model in de zin van artikel 6 van die verordening.

129. Voorts blijkt uit de punten 98 tot en met 103 van het onderhavige arrest dat de „betrokken sector”, in de zin van artikel 7, lid 1, van verordening nr. 6/2002, niet beperkt is tot de sector van het voortbrengsel waarin het betwiste model zal worden verwerkt of waarop het zal worden toegepast.

130. De benadering van het Gerecht in punt 132 van het bestreden arrest komt erop neer dat bij het onderzoek van het eigen karakter van een model, in de zin van artikel 6, lid 1, van verordening nr. 6/2002, de voorwaarde wordt opgelegd dat het oudere model, waarvan de beschikbaarstelling voor het publiek reeds is bewezen in de zin van artikel 7, lid 1, van deze verordening, ter kennis is gekomen van de geïnformeerde gebruiker van het betwiste model.

131. Uit niets in artikel 7, lid 1, blijkt evenwel dat de geïnformeerde gebruiker van het voortbrengsel waarin het betwiste model is verwerkt of waarop het is toegepast, bekend moet zijn met het oudere model, wanneer dit laatste is verwerkt in – of is toegepast op – een voortbrengsel van een andere industriële sector dan die waartoe het betwiste model behoort.

132. Indien de door het Gerecht in punt 132 van het bestreden arrest ontwikkelde redenering zou worden gevolgd, zou degene die de nietigverklaring van het betwiste model vordert, niet enkel het bewijs moeten leveren dat het oudere model beschikbaar is gesteld voor het publiek in de zin van artikel 7, lid 1, van verordening nr. 6/2002, maar ook dat het publiek dat wordt geconfronteerd met het model waarvan de geldigheid wordt betwist, bekend is met het oudere model.

133. Op die manier wordt namelijk het bewijs verlangd van twee openbaarmakingen, een eerste jegens het publiek van de „ingewijden in de betrokken sector” en een tweede jegens het publiek van de gebruikers van het type voortbrengsel waarop het betwiste model betrekking heeft. Dit vereiste is niet alleen onverenigbaar met de in punt 129 van het onderhavige arrest in herinnering geroepen uitlegging die aan de woorden „de betrokken sector” moet worden gegeven, maar daarmee wordt ook een extra voorwaarde opgelegd die noch uit de letter noch uit de geest van artikel 7, lid 1, van verordening nr. 6/2002 blijkt en die niet kan worden verzoend met het uit artikel 10, lid 1, van deze verordening voortvloeiende beginsel volgens hetwelk de door een gemeenschapsmodel verleende bescherming „elk model” omvat dat bij de geïnformeerde gebruiker geen andere algemene indruk wekt.

134. Hieruit volgt dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door in punt 132 van het bestreden arrest te eisen dat de geïnformeerde gebruiker van het betwiste model bekend is met het voortbrengsel waarin het oudere model is verwerkt of waarop het is toegepast."

(HvJ EU arrest van 21 september 2017, Easy Sanitary Solutions en EUIPO t/ Group Nivelles, C-361/15P en C-405/15P, ECLI:EU:C:2017:720, punten 99 en 131)

Voor de beoordeling van de nieuwheid en het eigen karakter moet het gelaakte Gemeenschapsmodel worden vergeleken met de modellen die reeds ter beschikking van het publiek zijn gesteld.

Of een model beschikbaar is gesteld voor het publiek in de zin van artikel 7, lid 1 GMV is louter afhankelijk van een aantal feitelijke voorwaarden wat de openbaarmaking betreft, en niet van het voortbrengsel waarin het model zal worden verwerkt of waarop het zal worden toegepast. De openbaarmaking van een model vereist niet dat het gekend is in een bepaalde sector. Ook bij de beoordeling van het eigen karakter van een Gemeenschapsmodel moet rekening worden gehouden met het vormgevingserfgoed, ook als het bedrijfstak of sector overschrijdend vormgevingserfgoed betreft (P.G.F.A. Geerts, noot onder HvJ EU 21 september 2017 (Easy Sanitary Solutions/Group Nivelles), *IER* 2017/66, 459-477). De aard van het voortbrengsel speelt geen rol (Ch. Gielen, noot onder HvJ EU 21 september 2017, EIF 18047, 10). Ook bij de beoordeling van het eigen karakter van een model moet slechts een vergelijking plaatsvinden tussen de uiterlijke vormgeving van een ouder model en dit van het model waarvoor de bescherming wordt gezocht. Het voortbrengsel waarop of waarin het ouder model is toegepast of verwerkt speelt geen rol bij de vergelijking en moet dus niet worden geïdentificeerd (B. Vanhees, "Na het douchegoot-arrest van het Hof van Justitie: eindelijk duidelijkheid over de beschermingsvoorwaarden en de beschermingsomvang in het modellenrecht", *I.R.D.I.*, 2017, 169, (177)).

Het argument van Grosfillex dat geen rekening kan worden gehouden met het oudere model Terra Tones omdat naar het oordeel van Grosfillex de geïnformeerde gebruiker van systeempanelen dit model niet kent aangezien het gelaakte model van Grosfillex wordt toegepast op een ander voortbrengsel (paneelsystemen) dan het oudere model Terra Tones (keramische tegels) en deze voortbrengselen tot een andere sector behoren, faalt dan ook.

20. Het eigen karakter van een model blijkt uit een andere algemene indruk die wordt gewekt, of de afwezigheid van een "déjà vu", bekeken vanuit het oogpunt van de geïnformeerde gebruiker, t.o.v. iedere anterioriteit deel uitmakend van het vormgevingserfgoed, en dit zonder rekening te houden met verschillen die onvoldoende opvallend blijven om de algemene indruk te beïnvloeden, hoewel zij meer zijn dan onbelangrijke details, maar oog hebbend voor voldoende uitgesproken verschillen om algemene afwijkende indrukken te veroorzaken (H. Vanhees, "Overzicht van de Gemeenschaps- en Benelux rechtspraak inzake Gemeenschaps- en Beneluxmodellen (2017-2018)", *Ing. Cons.*, 2018, 552, met verwijzing naar de relevante rechtspraak van het Gerecht in voetnoot 35).

In casu is de geïnformeerde gebruiker een gebruiker van paneelsystemen voor de bekleding van wanden, die in de betrokken sector een zekere kennis bezit met betrekking tot de elementen die deze modellen over het algemeen bevatten, en door zijn belangstelling voor de betrokken voortbrengselen blijkt geeft van een vrij hoog aandachtsniveau bij gebruik ervan. Hij is zodoende niet

slechts gemiddeld, maar in hoge mate aandachtig, hetzij door zijn persoonlijke ervaring, hetzij door zijn uitgebreide kennis in de sector.

Zoals reeds vermeld onder randnummer 15 van dit arrest, bepaalt considerans 14 van de GMV dat het criterium voor de beoordeling van het eigen karakter van een model het duidelijke verschil moet zijn tussen de algemene indruk die wordt gewekt bij een geïnformeerde gebruiker die het model bekijkt, en die welke bij hem wordt gewekt door het vormgevingserfgoed, met inachtneming van de aard van het voortbrengsel waarop het model wordt toegepast of waarin het is verwerkt en in het bijzonder van de bedrijfstak waarmee het verbonden is en de mate van vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van het model.

Het gelaakte model zal worden toegepast op wandpanelen in de bouw. Dit blijkt zowel uit de opgave in de aanvraag voor de inschrijving van het model (paneelsystemen [bouw]) als uit het model zelf. Uit het model zelf komt duidelijk naar voren dat het gaat om een tekening of een patroon toegepast op een paneel voor de bekleding van een wand. Deze voortbrengselen (paneelsystemen) zijn een segment binnen de sector van de wandbekleding in de bouw. Grosfillex geeft zelf aan dat zij dienst doen als alternatieve wandbekleding (randnummer 31 van de aanvullende en syntheseconclusie van Grosfillex).

Ook de ingeroepen anterioriteit betreft een patroon dat wordt toegepast bij een wandbekleding in de bouw, namelijk bij een wandbekleding in tegels.

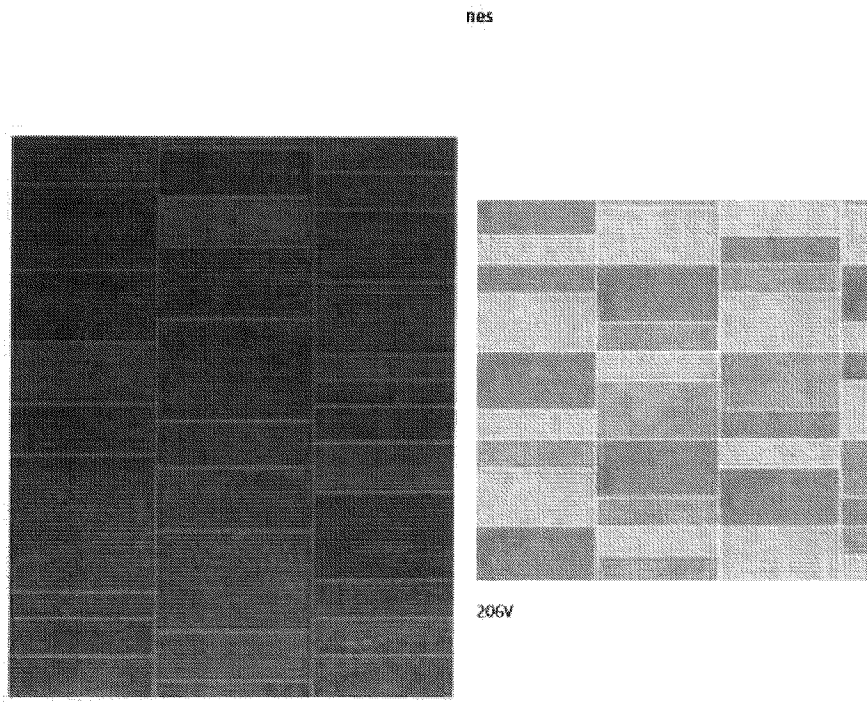
De voortbrengselen waarop het gelaakte model en de anterioriteit worden toegepast, behoren bijgevolg hoogstens tot een ander segment binnen dezelfde bedrijfstak (wandbekleding in de bouw). Zelfs indien de voortbrengselen (wandpanelen in PVC en wandtegels) behoren tot verschillende sectoren – hetgeen Grosfillex voorhoudt -, dan nog liggen die sectoren uitermate dicht bij elkaar en is er slecht een minieme afstand.

Teneinde de algemene indruk te beoordelen wordt uitgegaan van het totaalbeeld van de te vergelijken modellen. De vergelijking dient op synthetische wijze te gebeuren en niet op een analytische wijze. Een zij-aan-zij vergelijking tussen het model van Grosfillex en het tegelpatroon V Terra Tones - Mosa Tiles is in principe mogelijk, zoals Grosfillex aanvoert. Het is niet uitgesloten dat een geïnformeerde gebruiker de catalogus van Brico met daarin een afbeelding van het model van Grosfillex naast een catalogus van Mosa legt, met daarin de afbeelding van het tegelpatroon 206 V Terra Tones - Mosa Tiles. Maar dit is niet noodzakelijk zo. Een geïnformeerde gebruiker zal niet noodzakelijk de modellen zij-aan-zij vergelijken, maar ook aanhaken bij een onvolmaakt beeld van de modellen. Hij zal woontijdschriften consulteren, doe-het-zelf zaken en speciaalzaken bezoeken en op internet surfen om vergelijkingen te maken, echter zonder dat hij beide modellen zij-aan-zij zal vergelijken en zonder dat hij, naast de basisvormen, alle details zal kennen en zich herinneren.

Wat de vrijheid van de ontwerper betreft, voert Dumaplast terecht aan dat bij de ontwikkeling van een tegelpatroon de ontwerper over een grote mate van vrijheid beschikt. Er zijn geen beperkingen die de ontwerper verhinderen of beperken in een bepaald ontwerp van motief of patroon. De keuzemogelijkheden zijn zeer talrijk.

Rekening houdend met al deze elementen, komt het er op neer de vergelijking te maken tussen de volgende modellen:

21. Volgens Dumaplast wordt er geen andere algemene indruk bij de geïnformeerde gebruiker gecreëerd omwille van de volgende gemeenschappelijke kenmerken in de patronen:

- een willekeurige schakering van stenen met enig contrast (of gevlamd)
- zowel voor en binnen elke steen afzonderlijk als tegenover andere stenen
- met rechthoekige vorm
- die voor alle stenen even breed is in de lengte
- willekeurig afgewisseld met, in de hoogte, smallere en bredere stenen,
- in drie verticale lijnen of banden
- waarbij elke verticale lijn dezelfde breedte heeft
- en waarbij de voegen verticaal aansluiten.

In de anterioriteit lopen de horizontale voegen afwisselend door om afwisselend op de andere rij te botsen. Ook is de kleur verschillend. Deze verschillen zijn niet voldoende uitgesproken om tot een andere algemene indruk te komen. Enig verschil tussen de patronen is nauwelijks waarneembaar.

Grosfillex werpt tegen dat er in haar model twee kenmerkende elementen zijn die niet voorkomen in de anterioriteit. Het model van Grosfillex is gekenmerkt door een schaduweffect (welbepaalde schakeringen of tinten) op de imitatiestenen, dat visueel de indruk van reliëf creëert en een aanzien geeft zonder veel contrasten, alsook door een basisstructuur in drie gelijke verticale banden. In de anterioriteit valt vooral het gevlekt patroon met contrasten tussen de stenen en op de stenen op. Bovendien is het patroon in de anterioriteit niet beperkt tot drie verticale banden, maar toont het een vierde band. Daarnaast is de combinatie van de tegels verschillend en zijn er in het Grosfillex model geen horizontale doorlopende lijnen. Ook zijn de afmetingen van de tegels groter dan die van het Grosfillex model.

Het hof is van oordeel dat deze door Grosfillex aangehaalde kenmerken niet van dien aard zijn om bij de geïnformeerde gebruiker geen "déjà vu" te creëren, rekening houdend met de overwegingen uiteengezet in het vorige randnummer.

Kenmerkend in beide modellen is het aanbrengen van een nuance binnen elke steen en tegenover de andere stenen die rechthoekig van vorm zijn met eenzelfde lengte en verschillende hoogte, willekeurig geschikt in verticale lijnen of banden waarbij elke verticale lijn dezelfde breedte heeft en waarbij de voegen verticaal aansluiten.

Dat de nuance in de anterioriteit wat meer uitgesproken is (contrasterend) dan in het gelaakte model staat er niet aan in de weg dat het spel van schakeringen voor beide modellen kenmerkend is en op eenzelfde basis wordt bewerkstelligd.

Noch het verschil in combinatie tussen de stenen, noch het verschil dat bij het gelaakte model de horizontale voegen nooit doorlopen, noch het verschil in kleur, zijn voldoende opvallend om een andere algemene indruk te creëren. Evenmin is het van belang dat de anterioriteit in een groter formaat van tegels dan dat van de imitatietegels op de panelen, kan worden toegepast. Zowel de anterioriteit als het ingeroepen model zijn tekeningen zonder vaste afmetingen.

Hetzelfde geldt voor de vaststelling dat het gelaakte model beperkt is tot drie banden, terwijl de anterioriteit een vierde band heeft. Bij het waarnemen van de anterioriteit springt het beeld van de drie verticale banden als een geheel in het oog, aangezien de vierde band slechts gedeeltelijk wordt weergegeven.

Aangezien de voortbrengselen waarop het gelaakte model en de anterioriteit worden toegepast, behoren tot dezelfde sector of minstens tot erg soortgelijke sectoren, kan dit element (sector en aard van de voortbrengselen) er evenmin toe leiden dat er toch geen "déjà vu" zou zijn bij de geïnformeerde gebruiker, niettegenstaande de vele gelijkenissen.

22. Het besluit luidt de het Gemeenschapsmodel met nummer 001336820-0010 nietig moet worden verklaard wegens gebrek aan eigen karakter. De tegenvordering van Dumaplast tot nietigverklaring van het Gemeenschapsmodel is gegrond.

VI. Inbreukvordering van Grosfillex gesteund op het Gemeenschapsmodel

23. In zoverre Grosfillex haar inbreukvordering steunt op haar Gemeenschapsmodel dat nietig is, is haar inbreukvordering ongegrond.

VII. Inbreukvordering van Grosfillex gesteund op oneerlijke marktpraktijken

24. Grosfillex voert aan dat Dumaplast zich schuldig maakt aan oneerlijke marktpraktijken door op parasitaire en verwarringstichtende wijze producten aan te bieden die zij zonder enige noodzaak identiek heeft gekopieerd of heeft laten kopiëren van deze van Grosfillex en die zij als rechtstreeks concurrent van Grosfillex op nagenoeg dezelfde wijze aanbiedt. Hiermee pleegt Dumaplast een inbreuk minstens in de zin van de artikelen VI.92, VI.93, VI.94, VI.97 en VI.98.1° van het WER alsook in de zin van artikel VI.104 WER. De panelen worden afgebeeld onder randnummer 3 van dit arrest.

Grosfillex voert aan dat uit een vergelijking van de panelen moet worden vastgesteld dat Dumaplast haar Dumapan panelen één op één heeft gekopieerd van de Exapan panelen van Grosfillex. Dit geldt niet alleen voor de profielen en de geometrische structuur ervan, maar ook voor de afwerking met het moorachtig effect zonder veel contrasten. Een Dumapan paneel en een Exapan paneel kunnen ook zij aan zij in elkaar worden geschoven. De panelen worden ook op eenzelfde wijze verpakt.

Op die manier biedt Dumaplast een product aan dat ongetwijfeld verwarring scheidt en de consument kan misleiden. Er bestaat zelfs verwarringsgevaar omtrent de herkomst van de producten: zelfs al worden de panelen door twee verschillende ondernemingen op de markt gebracht, kan de consument verkeerdelijk denken dat deze panelen in werkelijkheid van dezelfde fabrikant komen, vermits ze hetzelfde uiterlijk vertonen en in elkaar passen. Daarbij valt het ook op dat in de Hubo-folder de Dumapan panelen worden aangeboden zonder de vermelding dat het gaat om Dumaplast of Dumapan panelen. Door aldus panelen met hetzelfde uiterlijk en met een identieke functie voor te stellen, zonder merk of onderneming te vernoemen in de reclame, leidt Dumaplast de consument om de tuin en werkt zij de verwarring in de hand.

Door het hele uiterlijk van de panelen van Grosfillex over te nemen, is het duidelijk dat Dumaplast zich volledig wil inschrijven in het gamma dat Grosfillex op de markt heeft gebracht. De omstandigheid dat het paneel van Dumaplast bovendien kan worden ingehaakt op de zijde van het paneel van Grosfillex is een bijkomende omstandigheid aan de handeling van kopiëren, die het onrechtmatig aanhaken (parasitair karakter) ervan onderstreept.

25. Naar oordeel van Dumaplast is er sprake noch van verwarring noch van onrechtmatig slaafs nabootsen.

26. Het hof overweegt als volgt.

Het is vaste cassatierechtspraak dat een daad waarbij een verkoper het aanbod van een andere marktdeelnemer in verband met de waren of diensten nabootst, in beginsel toegelaten is, tenzij de verkoper hierdoor, hetzij, een door de wetgeving op de intellectuele eigendom beschermd recht miskent, hetzij dit aanbod doet onder begeleidende omstandigheden die indruisen tegen de eisen van de eerlijke handelsgebruiken. De verkoper die, zonder zelf een creatieve inspanning te leveren, rechtstreeks voordeel haalt uit belangrijke inspanningen of investeringen gewijd aan een creatie met economische waarde van een andere verkoper, begaat nog geen daad strijdig met de eerlijke handelsgebruiken. De rechter kan nochtans op grond van het behalen van een voordeel om een andere reden dan het louter nabootsen oordelen dat dit handelen onrechtmatig is. Die andere redenen bestaan niet alleen uit de miskening van intellectuele eigendomsrechten of verwarringstichtende reclame maar kunnen elke vorm van onrechtmatig gedrag zijn (zie in die zin Cass. 29 mei 2009, *N/W* 2010, 151).

Uit de vorige randnummers van dit arrest volgt dat Grosfillex zich niet kan beroepen op een recht van intellectuele eigendom: haar Gemeenschapsmodel is immers nietig.

Wat het risico op verwarring betreft, oordeelt het hof dat hiervan geen sprake is. Grosfillex toont niet aan dat het kenmerkende tegelpatroon een onderscheidend vermogen heeft in die zin dat de consument dit kenmerk identificeert als afkomstig van Grosfillex. Het gaat om een decoratief tegelpatroon dat een imitatie is van een patroon van wandtegels en dat, gelet op de anterioriteiten, gebruikelijk is in de sector van de wandbekleding. Het kopiëren van dat tegelpatroon zal dan ook geen verwarring veroorzaken over de commerciële herkomst van het product.

Verder toont Dumaplast aan dat de afmetingen van de panelen qua lengte en breedte standaard zijn in de sector. Bovendien worden deze afmetingen al lang door Dumaplast gebruikt en dit voor het op de markt brengen van de litigieuze panelen.

Omdat het patroon op de panelen voor de consument zichtbaar moet zijn, worden de panelen verpakt in doorzichtige krimpfolie met op de voorzijde een papier waarop het merk wordt vermeld. Er zijn geen aanwijzingen dat Dumaplast panelen op de markt brengt zonder de duidelijke vermelding van haar merk. Ook op de verpakkingen die in de Hubo-winkels worden aangeboden staat het merk van Dumaplast duidelijk vermeld. Dat Hubo in haar reclamefolder reclame maakt voor

wandpanelen zonder vermelding van een merk, doet hieraan geen afbreuk: Hubo werkt, anders dan Brico, meer met private labels en beslist zelf hoe ze de te koop gestelde producten adverteert.

Er zal bijgevolg in hoofde van de consumenten geen verwarring bestaan of kunnen bestaan over de herkomst van de producten.

Evenmin kan Dumaplast verweten worden zich te willen inschrijven in het gamma dat Grosfillex op de markt heeft gebracht. Gelet op hetgeen voorafgaat en in het bijzonder de destructieve anterioriteit die Dumaplast heeft aangehaald, kan niet worden aangenomen dat Grosfillex met haar panelen een look and feel heeft gecreëerd waaraan een bepaalde faam en goodwill is gekoppeld. Bij gebrek hieraan kan er ook geen sprake zijn van enige afleiding hiervan naar de producten van Dumaplast. Het louter nabootsen door Dumaplast is dan ook niet onrechtmatig.

Bovendien betwist Dumaplast dat de panelen op een technisch correcte wijze in elkaar kunnen worden geschoven. Volgens Dumaplast zijn de tand en de groef te verschillend en past de sluiting van de panelen langs beide zijden niet op elkaar zodat een combinatie van beide soorten panelen nooit tot een stevige wandbevestiging zou kunnen leiden. Het proces-verbaal van vaststelling d.d. 1 december 2014 van gerechtsdeurwaarder Henri Mercieca weerlegt deze stelling niet. In het proces-verbaal wordt beschreven dat er drie presentatieopstellingen worden gevormd die elk bestaan uit een verbinding van een paneel Dumapan en een paneel Grosfillex "Element". Van deze verbinding worden er ook foto's bijgevoegd (verbonden panelen rechtgezet tegen snuit van wagen). Hiermee wordt echter niet aangetoond dat deze verbinding ook werkt bij de normale toepassing van de panelen, namelijk de bekleding van wanden.

In zoverre Grosfillex haar inbreukvordering steunt op oneerlijke marktpraktijken, is de vordering ongegrond.

VIII. Tegenvordering van Dumaplast wegens oneerlijke marktpraktijken

27. Aangezien Dumaplast haar tegenvordering wegens oneerlijke marktpraktijken slechts instelt op voorwaarde dat de vordering van Grosfillex wegens oneerlijke marktpraktijken toegekend wordt en deze voorwaarde niet wordt vervuld (vordering Grosfillex wordt afgewezen), dient deze vordering niet te worden behandeld.

IX. Tegenvordering van Dumaplast wegens onrechtmatige afwijking van cliënteel/slechtmaking in hoofde van Grosfillex

28. Hoewel deze tegenvordering werd ingesteld in eerste aanleg, heeft de eerste rechter nagelaten hierover uitspraak te doen. Op dit vlak stelt Dumaplast dan ook incidenteel beroep in tegen het bestreden vonnis.

29. Dumaplast voert aan dat Grosfillex klanten van Dumaplast benaderde en hen voorstelde om met haar een commerciële relatie aan te gaan in plaats van met Dumaplast, onder meer met verwijzing naar de hangende procedures in België en Frankrijk. In België ging het om de klant Hubo, in Frankrijk om de klant Bricorama en in het Verenigd Koninkrijk om de klant MB Decor.

Dumaplast meent dat Grosfillex een inbreuk pleegt op artikel VI.104 WER en artikel VI.105, 2° en 3° WER door (i) afnemers van Dumaplast commercieel te benaderen terwijl deze geen afnemers zijn van Grosfillex en (ii) melding te maken van of op enigerlei wijze te verwijzen naar de tussen partijen in Europa lopende procedures, ongeacht de uitkomst daarvan.

30. Grosfillex roept in dat de Belgische rechtbanken alleszins niet bevoegd zijn om kennis te nemen van de beweerdelijk inbreukmakende praktijken die plaatsvonden in Frankrijk en in het Verenigd Koninkrijk. Grosfillex stelt dat Dumaplast niet verantwoordt waarom de Belgische stakingsrechter in onderhavig geval bevoegd zou zijn te oordelen over handelingen gesteld buiten het Belgische grondgebied door een onderneming die niet in België is gevestigd.

In eerste instantie roept Dumaplast in dat deze exceptie van onbevoegdheid niet in limine litis werd opgeworpen.

Dit verweer faalt evenwel. Dumaplast stelde deze tegenvordering in bij aanvullende conclusie van 13 mei 2015 voor de Voorzitter van de Nederlandstalige rechtbank van koophandel te Brussel. In de daaropvolgende syntheseconclusie van Grosfillex werd de bevoegdheid van de Belgische stakingsrechter om kennis te nemen van deze tegenvordering als eerste punt betwist. De exceptie van onbevoegdheid werd bijgevolg tijdig opgeworpen.

Ten tweede stelt Dumaplast dat de Belgische stakingsrechter bevoegd is omdat (i) bepaalde van de schadeverwekkende handelingen ook in België werden gesteld (zoals ten aanzien van Hubo), (ii) een goede rechtsbedeling vereist dat de Belgische rechter ook bevoegd is voor de andere schadeverwekkende handelingen (in Frankrijk en in het Verenigd Koninkrijk) en (iii) hoe dan ook, ten overvloede, de schade voor Dumaplast zich in hoofdzaak hier in België manifesteert, waar zij haar financiële en economische belangen heeft.

Terecht voert Grosfillex aan dat de Belgische stakingsrechter enkel bevoegd is voor de beweerdelijk inbreukmakende praktijken die zich hebben voorgedaan in België, meer bepaald ten aanzien van Hubo. Voor de beweerdelijk inbreukmakende praktijken die zich hebben voorgedaan in Frankrijk en in het Verenigd Koninkrijk is de Belgische stakingsrechter niet bevoegd.

Met betrekking tot een vordering die is gebaseerd op de schending van een nationale wet inzake oneerlijke mededinging, is artikel 7.2 van de Brussel Ibis Verordening (Verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken – tegenvordering werd door Dumaplast ingesteld op 13 mei 2015) van toepassing om de rechterlijke bevoegdheid van de aangezochte rechter vast te stellen. Krachtens dit artikel 7.2 kan een persoon die woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat, ten aanzien van verbintenissen uit onrechtmatige daad, opgeroepen worden voor het gerecht van de plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan of zich kan voordoen. Volgens de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie betreft dit een tweeledig aanknopingspunt, namelijk de plaats van de schadeveroorzakende gebeurtenis en de plaats waar de schade is ingetreden. Het is eveneens vaste rechtspraak van het Hof dat de plaats waar de schade is ingetreden kan variëren naargelang de aard van het geschonden recht.

Het spreekt voor zich dat, anders dan wat de feiten ten aanzien van Hubo betreft, de door Dumaplast ingeroepen schadeveroorzakende gebeurtenissen niet hebben plaatsgevonden in het rechtsgebied van de Belgische rechter. Uit de plaats van de schadeveroorzakende gebeurtenis kan bijgevolg geen rechterlijke bevoegdheid voor de Belgische rechter worden afgeleid om kennis te nemen van de vordering van Dumaplast gebaseerd op de wet inzake oneerlijke marktpraktijken voor wat de feiten in Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk betreft.

Evenmin toont Dumaplast aan dat deze beweerdelijke schadeveroorzakende gebeurtenissen in Frankrijk en in het Verenigd Koninkrijk schade hebben veroorzaakt in België. Het volstaat niet om in algemene termen te stellen dat de schade zich in België manifesteert omdat Dumaplast haar financiële en economische belangen in België behartigt. Dumaplast moet in concreto aantonen dat de in Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk gepleegde feiten schade hebben veroorzaakt of dreigen te veroorzaken in België (zie voor principes o.a. arrest van HvJ van 5 juni 2014, *Coty Germany*, C-360, ECLI:EU:C:2014:1318, punten 57 en 58 en arrest van HvJ van 21 december 2016, *Concurrence*, C-618/15, ECLI:EU:C:2016:976, punt 34). Dit bewijs wordt niet geleverd.

Ook de verwijzing door Dumaplast naar artikel 30 van de Brussel Ibis Verordening kan geen soelaas brengen. Dit artikel gaat over samenhangende vorderingen die aanhangig zijn voor gerechten van verschillende lidstaten. Dit is hier niet aan de orde. Bovendien is het vaste rechtspraak van het Hof van Justitie dat de bevoegdheidsregel van artikel 7.2 van de Brussel Ibis Verordening berust op het bestaan van een bijzonder nauw verband tussen de vordering en de gerechten waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan of kan voordoen, op grond waarvan het om redenen verband houdend met een goede rechtsbedeling en nuttige procesinrichting gerechtvaardigd is dat deze laatste bevoegd zijn. Ten aanzien van verbintenissen uit onrechtmatige daad is het gerecht van de plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan of zich dreigt voor te doen, immers normaliter het best in staat om uitspraak te doen, vooral omdat de afstand geringer is en de bewijsvoering gemakkelijker (zie o.a. arrest van HvJ van 10 september 2015, *Holterman Ferho*

Exploitation e.a., C-47/14, ECLI:EU:C:2015/574, punten 73 en 74). Dit is in onderhavig geding niet anders.

Bijgevolg is het hof niet bevoegd om kennis te nemen van de tegenvordering van Dumaplast in zoverre zij betrekking heeft op beweerdelijk inbreukmakende praktijken gepleegd in Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk.

31. Wat de beweerde slechtmaking en afwerving van cliënteel in België betreft, brengt Dumaplast één e-mailbericht van Hubo bij van 17 maart 2015.

Deze e-mail is een antwoord op een e-mail van Dumaplast van diezelfde datum waarin wordt gesteld dat tijdens een afspraak met Dumaplast de verantwoordelijke van Hubo had gemeld dat verantwoordelijken van Grosfillex aan hem hadden gesuggereerd dat binnen de lopende procedure omtrent vermeende namaak van bepaalde decors Dumaplast reeds producten heeft moeten terugnemen uit de Franse en Engelse markt. Dumaplast vraagt aan de verantwoordelijke van Hubo om dit te willen bevestigen.

In de neergelegde e-mail van 17 maart 2015 antwoordt de verantwoordelijke van Hubo: "Grosfillex heeft wel degelijk tijdens een gesprek aangegeven dat er in Frankrijk en/of in Engeland een uitspraak in jullie nadeel zou geveld zijn waarbij er bij klanten goederen zijn weggehaald. Exact waar/wanneer en bij wie weet ik niet".

Het hof meent dat dit allemaal heel vaag blijft en niet toelaat om met voldoende nauwkeurigheid te achterhalen wat er precies ter sprake is gekomen tijdens het gesprek tussen de verantwoordelijken van Hubo en Grosfillex.

Deze e-mailcorrespondentie volstaat derhalve niet om vast te stellen dat Grosfillex zich in België schuldig heeft gemaakt aan slechtmaking of afwerving van cliënteel. Bovendien zijn de door Dumaplast gevorderde stakingsbevelen sowieso veel te ruim geformuleerd.

X. Gedingkosten en rechtsplegingsvergoeding

32. Beide partijen verzoeken de andere partij te veroordelen in de kosten van het hoger beroep en tot de betaling van een verhoogde rechtsplegingsvergoeding van 4.000 euro. Grosfillex verwijt Dumaplast het debat onnodig complex te hebben gemaakt. Dumaplast van haar kant stoelt dit verzoek op "het bij wijlen kennelijk onredelijk of roekeloze karakter van de hoofdvorderingen en de gegrondheid van de tegenvorderingen".

Het hof overweegt als volgt.

PAGE 01-00002045661-0025-0027-01-01-4

Het hoger beroep van Grosfillex is over de volledige lijn ongegrond.

Het hoger beroep heeft Dumaplast toegelaten om incidenteel beroep in te stellen en haar tegenvordering wegens slechtmaking en afwerving van cliënteel behandeld te zien. Ook deze vordering wordt volledig afgewezen.

Op basis van deze overwegingen oordeelt het hof dat elk van de partijen moet worden veroordeeld in de helft van de rolrechten van het hoger beroep en de rechtsplegingsvergoedingen in hoger beroep moeten worden omgeslagen tussen beide partijen.

**Om deze redenen,
Het hof, recht doend na tegenspraak,**

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Verklaart het hoger beroep en het incidenteel beroep ontvankelijk,

Verklaart enkel het incidenteel beroep van Dumaplast gegrond in zoverre het betrekking heeft op het nalaten door de eerste rechter de tegenvordering betreffende de afwerving van cliënteel en de slechtmaking te behandelen,

Oordelend over deze tegenvordering,

Verklaart zich enkel bevoegd in zoverre deze tegenvordering betrekking heeft op praktijken die hebben plaatsgevonden op het Belgische grondgebied,

Verklaart de tegenvordering in die mate ontvankelijk doch ongegrond,

Bevestigt het bestreden vonnis voor het overige,

Verzoekt de griffie een afschrift van dit arrest te zenden aan het Bureau voor Intellectuele Eigendom van de Europese Unie bij toepassing van artikel 86, 4. GMV,

Veroordeelt partijen elk in de helft van de kosten van het hoger beroep, vastgesteld in hoofde van Grosfillex op 210 euro,

Slaat de rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep om tussen beide partijen.

PAGE 01-00002045661-0026-0027-01-01-4

Aldus gevonnist door de achtste kamer van het hof van beroep te Brussel, samengesteld uit de volgende magistraten:

Bruno LYBEER

Voorzitter

Catharina VAN SANTVLIET

Voorzitter

Hilde VANPARYS

Raadsheer

die de zitting van 23 november 2020 hebben bijgewoond en die over de zaak hebben beraadslaagd, en dit beraad hebben geledigd.

Mevrouw Catharina VAN SANTVLIET, voorzitter, verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te ondertekenen.

H. VANPARYS

C. VAN SANTVLIET

B. LYBEER

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van de achtste kamer van het hof van beroep te Brussel, op 30 maart 2021,

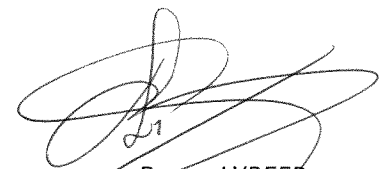
waar aanwezig waren en zitting hielden:

Bruno LYBEER,
Stephan DE COOMAN,

Voorzitter
Griffier

Stephan DE COOMAN

Bruno LYBEER

